

190 A pannonhalmi szentbenedekrend könyvtárának tört. és jelen állapota.

sége által is, és pedig gondos bibliographiai kutatásaim alapján annak eredményét a következő számokban állíthatom össze.

Megjelent: 2946 czikk,

880 önálló nyomtatvány,

Ezekhez járúl 893 kéziratban maradt dolgozat.

A mi a vétel által szerzett munkákat az utolsó 6 év alatt illeti, ezek (hozzá számítva a könyvtárt és könyvtárnoki kezelést illető költségeket is) összesen: 18,169 forintnyi kiadást tün-
tetnek fel.

VITÉZ JÁNOS KÖNYVTÁRA.

Fraknoi Vilmostól.

— Harmadik közlemény —

A Vitéz által javított codexek.

IV.

Questiones Francisci Maironis.

XV. századbeli, nagy ívrétű papír-codex. Magassága 42, szélessége 28 centim.

Eredetileg 129 levélből állott. Jelenleg csonka. Hiányzik az első levél; továbbá a 102–109, 116, 122, 123, 125, 127 levél. Némelyik erőszakkal van kitépve. Több helyen a kezdőbetűk is ki vannak vágva.

Két hasábosan van írva. Az írás nem olasz, valószínűleg német-alföldi.¹⁾ A szövegben az egyes fejezetek (distinctiók) kezdőbetűi díszesen vannak kiállítva. És pedig kétféleképen: az egyszerűbbek kék vagy veres festéssel; a fényesebbek, négyszegletű arany alapon élénk színű virágdíszítményeket tüntetnek elő.

A könyv Franciscus de Maironis XIV. századbeli scholasztikus írónak munkáját tartalmazza, a melyben Aquinoi Tamás híres vallásbölcészeti munkájának első könyvét magyarázza.

¹⁾ Denis (Codices Theologici Bibl. Pal. Vind. II. 1214 l.) tévesen mondja rövid ismertetésében »Manus certe Codicis italica est «

A czímlap hiányzik. A szöveget megelőző tiszta lap alján olvasható az első tulajdonos következő jegyzése:

Liber fratris michaelis emptus padue novem ducatis questiones francisci maronis super primo sententiarum.

A 128^b lapon a codex-másolónak zársorai:

Et sic finis tocius est primi etc. Francisci de Maronis. Anno a natiuitate domini M^oCCCC^oXLIX^o Mensis Nouembris die vicesimo octauo etc.

Ez alatt pedig Vitéz írásával, veres tentával, áll:

Deo gracias. finiui repetendo die vltima octobris 1463. Z. Inceperam autem repetere anno eodem anno (sic) in festo beati Gregorij.

Ezen jegyzet szerint tehát a codex tanulmányozását 1463 márczius 12-én¹⁾ kezdette meg és ugyanazon év október 31-én fejezte be. Mit jelentsen a Z-betű a második sor végén, nem határozhatjuk meg biztosan. Talán Zredna kezdőbetűje? Egyéb-kint kétes az is vajjon csakugyan Z. betű áll-e előttünk?

Hogy Vitéz a könyvet szorgalmasan tanulmányozta, arról minden lap tanuskodik. Számos helyeket húzott alá; és a lap-széleket sűrűn lepik el jegyzetei.

Habár több kéz jegyzeteivel találkozunk a könyvben, Vitézét biztosan meg lehet különböztetni, jellemző vonásai és a fel-tűnő veres tinta által is.

Tartalom-mutató feljegyzései igen sűrűn fordulnak elő; egy lapnak szélén gyakran 8—10. A logikai és metaphysikai szabá-lyokat rendszerint egész terjedelmökben kiírta.

Nem ritkán kétségeit és kifogásait fejezi ki. Így p. o. a 23^a lapon a szerző szent Ágostont hozza fel állításának támoga-tására. Vitéz e lap szélén megjegyzi:

*Salua reuerencia, aliter ibi loquitur Augu-
stinus.*

A 36^a lap széle a következő jegyzettel találkozunk:

Dubium

*Regula superior non tenet in hiis que se ha-
bent per modum habitus et quietis, sed solum in
hiis que se habent per modum fluxus et fieri.*

¹⁾ Kétségkívül nagy szent Gergelyt érti.

E jegyzetekből kitűnik Vitéznek nagy jártassága a scholastikai bölcsészetben; és az is hogy ő a humanista nem hanyagolta el a középkor tudományos irodalmát sem.

Figyelmet érdemelnek a könyv táblái. Ezek barna, préselt bőrbe vannak kötve. A táblák belső fele szokás szerint papírral vagy hártával volt bevonva. De ez idővel levált, és most a táblák belseje látható, mely egykorú kéztől származó jegyzésekkel van borítva.

Ezek egy kódexet irató egyénnek kiadásait tüntetik fel, a másolók, javítók számára. Például:

Item Wilhelmo de Egmonda dedi 3 libras.

Item Gaspar scribenti priorum librorum dedi 4 libras.

Item Gaspar feria 2 post penthecostes tribus horis correxit.

Item Wilhelmo scriptori domini prepositi 4 libras dedi.

Item Anthonio de Francia dedi 2 libras.

Item scriptori Cornelio domini prepositi dedi 1 libram.

Item pro papiro iterum dedi 6 solidos.

Úgy a pénzszemek, mint az irtokok nevei mutatják, hogy a feljegyzések Franciaországban vagy Belgiumban történtek. Innen kerülhetett a codex Olaszországba, hol azt frater Michael vásárolta. Valószínűleg ettől szerezte meg Vitéz.

A kézirat jelenleg a bécsi udvari könyvtárban őriztetik. (Cod. lat. 4792.)

V.

Plinii Epistola e.

XV. századbeli, ívrétű hártya-codex. Áll 10 $\frac{1}{2}$ quaternióból, ezek mindegyike 10, tehát összesen 105 levélből. Magassága 26, szélessége 18 centim.

A florenczi műhelyekben készült, egyszerűbb Corvin-códexek modorában, fehér hártván, kis gömbölyű betűkkel van írva.

A szöveget két tiszta hártya levél előzi meg. Az elsőnek előlapján egykorú olasz cursív írással fel van jegyezve: Epistole és alább Epistole Plinii Junioris.

A 3^a lap a címlap. Felső és bal szélét csinos arabeszk-diszítvány fogja körül. Az alsó lapszálen két géniusz zöld koszorút tart, a melyben arany sugarak által környezett címer-

pajzs van elhelyezve. Ez két részre oszlik. A felső ezüst mezőben lépdelő veres oroszlán, az alsó kék mezőben fehér lilium s két oldalán egy-egy arany csillag tűnik elő: Vitéz János czimere.

A lap élén a következő czímfelirat, veres tintával, olvasható:

C. PLINII SECVNDI VERONENSIS ORATORIS EPISTOLARUM LIBER PRIMVS FOELICITER INCIPIT.

A szöveg első P. betűje fényes arabeszk-diszitményekkel, szokatlan nagyságban van kiállítva.

A 10^b lapon kezdődik a második könyv,

» 20 ^a	»	»	» harmadik	»
» 30 ^a	»	»	» negyedik	»
» 39 ^b	»	»	» ötödik	»
» 48 ^b	»	»	» hatodik	»
» 59 ^a	»	»	» hetedik	»
» 68 ^b	»	»	» nyolczadik	»

Végre a 78^a lapon kezdődik: Plinii Panegiricus ad Traianum Imperatorem.

E szerint a codex az ifjabb Pliniusnak leveleit és Traján előtt tartott panegiricus-át tartalmazza. A levelek nyolcz könyve az ismert kiadások I—VII. és IX. könyvének felel meg; mindössze 222 levelet tartalmaz. A levelek VIII. és X. könyve codexünkben hiányzik.

A 104^b lapon, hol a szövegnek vége szakad¹⁾, Vitéz János ostól veres tintával e jegyzet áll:

de hoc panegirico P. mencionem facit supra Libro 3. Epistola 57 et eciam in epistola 62. Bude, 1464. Maij 23.

Ezen dátum kétségkívül azt a napot jelöli, a melyen Vitéz a codexnek javítását befejezte.

A codexnek szövege hemzseg hibáktól, melyeknek kijavításával több kéz foglalkozott.

Az egyik fekete tintát használt a javításnál; azonban csak felületesen járt el, nem vett észre minden hibát. Jegyeit és jegyzeteit szórványosan találjuk a sorok között. Ő eszközölte a levelek legelső számozását.

¹⁾ Itt áll a »Finis«. Alatta közvetlenül új szöveg következik ugyan, mely a 104^b lapnak felét, a 105^a lapot és a 105^a l. felét foglalja el; de ez nem más mint a 104^a lapból kihagyott szöveg utánpótlása.

Ezen javító munkáját pontosan superrevideálta Vitéz, a ki szokása szerint veres tintát használt. A hibákat részint aláhúzta vagy megjelölte, részint kijavította. Kétségkívül egy más példány állott rendelkezésére, a melylyel saját kéziratát összevetette. Erre utal a sok vessző, pont, zárjel, aláhúzás, s egyéb igazítás, melyekkel a sorokban és a lapszéleken találkozunk. Az első corrector javításait sem kímélte, és több helyen tett rajtok igazítást. Gyakran törölt ki egész mondatokat, sőt lapokat. ¹⁾ A levelek másodszeri számozását is neki tulajdonítjuk; az egyes lapokat, a felsőszélen, arabs számokkal jelölte meg. Ezenkívül a leveleket folyó számokkal, a panegiricust felirattal ő látta el.

Tartalommutató jegyzeteket ezen codex lapszéleire nem írt.

Figyelemreméltó mindazáltal egy szó, melyet a 82^a lap szé-
lére jegyzett, Plinius következő helye mellé: »Postquam exerci-
tationibus nostris non veterum aliquis, cui decus muralis aut
ciuica, sed greculus magister assistit«. E Vitéz által ideírt szó
»harsolo,« a mi talán a greculus magisternek (a mely szó
többi között és e helyen is hírnököt jelent, a ki a fegyver-játé-
koknál jelt adott) megfelelő magyar kifejezés.

A kézirat barna préselt bőrbe van kötve. Az előtábla hom-
lokán, hártya czímszalagra egykorú írással a könyv czíme van
feljegyezve: »Epistole plinii iunioris«. A táblákon két kapocs
nyoma látható.

A codex a bécsi udvari könyvtárban őriztetik. (Cod. lat. 141.)

VI.

Szent Jeromos.

XV. századbéli hártya-codex. Alakja feltűnően nagy. Az e
korbéli olasz műhelyekből kikerült kéziratok, névszerint a Cor-
vinák között egyet sem ismerünk, mely mérveit tekintve ezt akár
meg is közelitené. Magassága 55, szélessége 36 centim.

A kézirat kiállítása fényes, a hártya minőségére nézve is
kitűnő; bár több helyen össze van varrva, néhol lyukas. Az egyes

¹⁾ Így p. o. a 46^b és a 87^a lapon.

lapokon nagy lapszél van hagyva. Minden ternio nyolcz levélből áll. Minden lapra 48 vonalozott sor jut.

A kézirat három részből áll. Az első 139, a második 105, a harmadik 161; — tehát az egész összesen 405 levélből áll.

Az 1. levél üres.

A 2. levelet a tartalommutató tölti be. (Vt Ordo In Epistolis Beati Hyeronimi Habeatur Tripartienti Svnt. Primus Continet Epistolas Ad Viros Destinatos. Secvndus Epistolas Ad Feminas. Tercius Epistolas Et Tractatus Investivarum.)

A 3. levél első lapja a címnap, mely fényesen van diszítve. Arabeszkés keret veszi körül, a melyhez hasonlót sok Corvinoxodexen találunk. A felső szélén három medaillonban egy író férfi — egy kezében irat-tekerceset tartó ülő férfi — egy olvasó főpap alakjai láthatók. A három medaillon között két génusz áll. A baloldali lapszálen két madár között, egy medaillon szónokló férfi alakjával. A jobboldali lapszálen: két mezítlén gyermek között, az előbbieknél nagyobb medaillonban szent Jeromos a puszttában van előállítva. Az alsó lapszél két végén két medaillon két olvasó főpap alakját zárja magában; az egyik öregebb, a másik fiatalabb. (Talán Vitéz János és Janus Pannonius.) A középén tájkép, melyben két génusz által tartott kettős aranykeret, ezen belül koszorú, s ezen belül a czimerpajzs, két mezőre osztva; a felsőben vörös alapon arany oroszlán, az alsóban arany lilium két arany csillag között. (Vitéz János címere) A pajzs felett arany kereszt.

A lap első betűje (D) keretül szolgál ismét Jeromos alakjának, a mint bíbornoki ruhába öltözve olvas és mellette az oroszlán fekszik.

A lap élén nagy aranyos capitalis betűkkel:

DAMASI PAPE AD HYERONIMVM SVPER QVINQVE
QVESTIONIBVS LIBRI GENESIS.

A szöveg első hat sora kék, vörös, sárga és zöld színekre festett majuscula betűkből áll.

Még ugyanazon lap szakad vége Damasus levelének, és kezdődnek szent Jeromos levelei. Ezek a 70^a lapon végződnek. Ugyanott veres tintával olvasható a következő munkának címe: Cathalogus Hyeronimi virorum illustrium siue ecclesiasticorum

a passione christi usque ad XIV. Theodosii imperatoris annum ad dextrum consularem prologus incipit.

A 71^a lapon arabeszkés kezdőbetű. A szöveg első négy sora színes uncialis betűkkel van írva.

A 119^b lapon kezdődnek szent Jeromos beszédei, melyek a 138^a lapon végződnek. Ezt három üres lap követi.

A kötet második részében a 140. levelet a tartalommutató foglalja el, ékes kezdőbetűvel és hat színes sossal; (Rubrice Secundi Libri Continentis Epistolas Ad Virgines Et Mulieres Destinatas) 141^a lapon pedig a szöveg ismét díszes kezdőbetűvel és kilencz színes sossal kezdődik. Vége a 243^a lapon van. Másfél lap üres.

A kötet harmadik részében a 245^a levelet a tartalommutató foglalja el. (Seqvuntur Rubrice Tercie Partis Scilicet Invektivaram) Negyvenhárom polemikus művet tartalmaz.

A kéziratot Vitéz 1470-ben javította. Mind a három rész végén, veres tintával, feljegyezte, mikor végezte e műveletet. E jegyzések a következők:

Finiui hanc primam partem huius libri legendo et emendando die XI. iulii 1470.

Finiui hanc secundam partem legendo et emendando die XXVI. iulii 1470.

Finiui legendo et emendando die prima septembris 1470. Emendare ad plenum non potui propter varia exemplaria emendacior tamen est aliis similibus quos viderim Jo.

Vitéz tehát kéziratát több más codexxel vetette össze. A leíró által elkövetett hibákat kiigazította, a kihagyott szavakat és mondatokat utánpótolta. Mivel a leíró a görög nyelvben járatlan volt, s a görög szavakat kihagyta, ezeket Vitéz a szövegbe írta.

Denis, ismertetve e codexet, és nem tudva, kit kelljen »Jo« alatt keresni, megjegyzi: »De quo nomine quod coniectem, non occurrit. Satis vero pro aevo suo praestitisse videtur, quisquis sub illo Jo. latere voluit.«¹⁾

Ezen codexben sem szorítkozott Vitéz a javításra. A lap-széleken sűrűn fordulnak elő tartalommutató és más jegyzetek. Ime néhány példa:

¹⁾ Codices Theologici. II. 619. l.

- 11^a lap. Nota, hic de historia.
 12^a » Nota, que fuit prima lingua.
 82^a » Nota, Amicicia que desinere potest, vera nunquam fuit.
 90^a » Nunquam est sera penitencia.
 98^a » Ganges idem qui phison.
 99^b » Jeiunia moderata sint.
 136^b » Nota, Paulus apostolus virgo fuit, Helias virgo, Heliseus virgo, Jeremias virgo.
 142^a lap. Nunquam est sera conversio.
 174^b » Quantum a consilio distat imperium.
 186^a » Adam ubi putatur sepultus.
 261^a » Nota, paulus sumit testimonium de poetis.
 265^b » XX^{ns} numerus infaustus.
 266^a » Nota, daniel et tres pueri fuerunt eunuchi.
 174^a » Nota, doctissimam greciam.
 179^a » Contra podagram stb.

A codex kötése is nevezetes. A táblák barna bőrrel vannak bevonva. Mindkettőnek közepén Magyarország czimere: négy veres mezőre osztott pajzs; két mezőben négy ezüst pólya, és két mezőben arany oroszlán.

A felső két sarokban balról a lengyel czimer: veres mezőben ezüst sas; jobbról a magyar czimer a négy pólyával. Az alsó sarkokban megfordított rendben ismétlődnek e czímerek.

A lengyel czimernek megjelenése a könyv tábláján csak úgy magyarázható, hogy a kéziratot Ulászló király köttette be.

Valószínű ugyanis, hogy a jelen kézirat a budai könyvtárba, utóbb pedig innen Gritti útján jutott Velenczébe, hol a Zeno család szerezte meg. Ennek egyik tagja VI. Károly császárnak ajándékozta,¹⁾ s így került a bécsi udvari könyvtárba. (Cod. lat. 644.).

¹⁾ A könyv táblájára ragasztott levélen olvasható:

Augusto nostro Carolo VI. Romanorum Imperatori hunc codicem dono dedit Apostolus Zeno Venetus, eiusdem poeta et historicus. A 1723. mense Maio.

VII.

Joannes Scholasticus.

XV. századbeli hártya-codex. Áll 189 levélből, melyekhez elején és végén egy-egy üres levél járúl. A terniók 10 levélből állanak. Magassága 26, szélessége 17 centim. Hártyája finom minőségű; itt-ott ügyesen van foltozva. Az egyszerűbb Corvinákhoz hasonlóan van kiállítva; valószínűleg florenzi műhelyben készült.

Az első könyvtábla belső részén, egykorú cursív írással fel van jegyezve a codex tartalma.

Hoc volumine complectuntur Vita Johannis Scholastici¹⁾ Abbatis montis Synai.

Liber Johannis Scholastici de spiritualis gradibus scale.

Eiusdem liber unus ad Pastorem.

Commendatio precedentis operis a Johanne Abbate Raitensi.

Az 1^a lap három szélét arabeszkos díszítmény fogja be. Az alsó lapszél közepén zöld koszorú által körülvett kék mezőben, fekete holló vörös csőrrel, vörös lábakkal és kifeszített szárnyakkal látható, csőrében arany gyűrűvel.²⁾

Ugyanezen lapon kezdődik a könyv előszava, mely a 2^b lapon végződik, a hol a Johannes Scholasticus életrajza kezdődik. Címe vörös maiusculákkal van írva: Incipit Vita Sancti Johannis Scholastici a Daniele Monaco Sub Compendio Scripta.

A 6^b lapon: Explicit Vita. Incipit Epistola Johannis Abbatis Raitensis Hortantis Johannem Scolasticvm Ad Describendam Spiritualem Scalam.

7^a l. Responsio Johannes Johanni Salvtem.

8^b l. Incipit Spiritualis Gradatio et Primvm De perfecta Abrenvnciatione Secvli Gradus Primus.

Ezt követi huszonkilencz fejezet, melyek az erkölcsi tökélesbülés lépcsőit (gradus) adják elő.

174^a l. Explicit Gradus XXX. Et Vltimus Spiritualis Scale.

¹⁾ A VI. században élt.

²⁾ A Corvin-holló így ritkán fordul elő. A Hunyady Mátyás címerében a holló ülő helyzetben állítatik elő, fekete csőrrel és fekete lábakkal.

174^b l. Eiusdem Ad Pastorem Liber incipit In Qvo Agitur Qvalis Esse Debeat Rationalivm Omnivm Pastor.

186^a l. Explicit Liber Ad Pastorem Feliciter.

Commendatio Precedentis Operis A Johanne Abbate Raitentis Cenobii Scripta In Quo Totvm Fere Opus Brevissime Ac Mystice Exponitvr Lavdatvrque Scriptor Eximie.

189^a l. Explicit Feliciter Deo Gratias Amen 1470.

Minden fejezet czíme és zársorai veres maiusculákkal vannak írva. A szöveg első betűje mindig arabeskes initialis.

A 189^a l. A zársor után, Vitéznek veres tintával írt következő jegyzete áll:

Finiui legendo et signando die 26. Septembris 1470. Jo.

A signando alatt érti, hogy a leveleket veres arabs számokkal jegyezte meg. E mellett a 23—55, 73—96, 104—121. levél felső szélére a fejezett rövid czímét írta, (de obediencia — de penitentia — de detractio — de loquacitate — de mendacio — de accidia — de gula — de pudicia — de auaricia — de inani gloria — de superbia — de blasfemia — de mansuetudine — de humilitate — de discrecione —).

A lap szélekre számos tartalommutató jegyzeteket is írt. És bár nem említi, sok helyen a hibás szöveget kijavította. A teljes javítást valószínűleg azért nem eszközölte, mert nem állott más példány rendelkezésére.

A kézirat préselt, barna bőrbe van kötve. A csattok egyes részei még megvannak.

A codex Farkas Lajos jeles könyv-gyűjtő birtokában volt, s annak gyűjteményével a Nemzeti Múzeum könyvtárába került.

Honnan szerezte Farkas Lajos, nem tudjuk. Hasonlag nem dönthető el positivitással az a kérdés sem, vajjon e codex a Corvina alkatrészét képezte-e?

VIII.

C i c e r o .

Míg az eddig tárgyalt hét codexről, Vitéz sajátkezű feljegyzéseiből tudjuk, hogy azokat ő javította; a két codex, mely itt következik, ily feljegyzéssel nem bir ugyan, de a lapszéleken

előforduló jegyzetek írása kétségtelenné teszi, hogy Vitéz kezétől származnak.

Az első a bécsi udvari könyvtár Cicero-codexe.

XV. századbéli ívrétű hártya-codex, mely 318 levélből áll. Magassága 38 szélessége 25 centim. A hártya igen szép, a margó széles. Az egész kézirat pazar fényvel van kiállítva.

Az 1-ső levelet a könyv tartalommutatója foglalja el.

A 2^b lapon fényesen kiállított virágkoszorú keretet képez Quintilian egyik helyének, a melyben Cicerót magasztalja.

A 3^a lap a címlap. A díszesebb Corvinákhoz hasonlóan van ékítve. A lapot madarak és geniuszok alakjaival tarkázott arabeszk keret veszi körül, a melyen egy női arczkép is fordul elő. Az alsó lapszél közepén zöld koszorúban van a címerpajzs, Vitéz címerével. A felső aranymezőn lépdelő veres oroszlán, az alsó kék mezőben liliom és két csillag. A pajzs felett az arany érseki kereszt, a mi kétségtelenné teszi, hogy Vitéz mint esztergomi érsek (tehát 1464 után) rendelte meg e codexet.

A szöveg első C betűjének öblébe férfi alak van festve, kezében nyitott könyv, háttere tájkép. Minden fejezet, vagyis beszéd szövege arabeszk diszitményű initialissal kezdődik.

A könyv Ciceronak 32 és Sallustiusnak egy beszédét tartalmazza.

A lapszéleken és néha a sorok között is két kéz javította a hibákat, s feljegyezte az eltérő olvasásokat (lectiones variantes.) Az egyik Vitézé.

A kézirat préselt barna bőrbe van kötve. A négy csattból háromnak egyik fele van meg, a hátsó táblán. Mind a három szép ezüst filigrán munka, és két zománczozott címerpajzsot foglal be. Két csattrészen Vitéz címere látható; az egyik felén fekete a másik felén pedig ezüstsínű infula van helyezve. A harmadik csatton Mátyás címere: a négy mezőben három pólya, kettős kereszt, holló és oroszlán. Ez volt kétségkívül a negyedik csatton is.

Az arany vágás diszitményekkel van ellátva.

A kézirat jelenleg a bécsi udvari könyvtárban őriztetik. (Cod. lat. 11.) A salzburgi érsekség könyvtárából került ide. Salzburgba kétségtelenül a Bechensloer-féle zsákmánnyal jutott.

IX.

Macrobius Theodosius.

A florenczi Laurentiana könyvtár kézírata.

(Ismertettem a Könyv-Szemle folyó évi III. füzetében.
128—130. ll.) ¹⁾

KÜLFÖLDI MOZGALMAK A CORVINA-IRODALOM TERÉN.

Közli: Csontos János.

Azon irodalmi mozgalom, melyet a visszaérkezett konstantinápolyi Corvin-codexek tudósaink körében támasztottak, felkelte a Corvina iránti érdeklődést a külföldi tudósokban is, kik kérdéseikkel a Nemzeti Múzeum igazgatóságát gyakrabban felkeresik.

Ez érdeklődés eredménye gyanánt sorolhatjuk fel azon ismertetések, melyek a nevezett codexekről: a »The Athenaeum« »Bibl. l'Ecole des Chartes« és »Bibliographischer Anzeiger« tavalyi folyamaiban megjelentek; s erről tanúskodik a jelen közlemény is.

Meyer Vilmos a müncheni könyvtár titkára s az ottani tudományos Akadémia tagja u. i., f. é. sept. 4 én Pulszky Ferenczhez levelet intézett, melyben tudósította, hogy a müncheni könyvtárban a már három ismerteken kívül, három egészen ismeretlen Corvin-codexet talált, melyeket részletes leírásban mutat be. Felvilágosítást kér továbbá több görög és latin Corvin-codex iránt, melyek részint a müncheni részint más könyvtárakban őriztetnek, végül mellékel néhány boríték másolatot a müncheni traditionalis görög Corvin-codexekről, s arra kéri Pulszky Ferenczet, közölné azokat levelével együtt a M. T. Akadémia tagjaival, hogy az érdeklődő tudósok az új Corvin-codexekről tudomást nyerjenek, s a mellékelt másolatokon lévő czimereket a Corvin-codexekéivel összehasonlíthassák.

¹⁾ A következő, utolsó közleményben ismertetni fogom azon kéziratokat, melyek Vitéz birtokában voltak, de a melyekben sem javításai sem jövezetei nem fordulnak elő.